

DALŠÍ ZÁŮJITKY Z INŽENEA DOMEČKU - III.

Šterš, 25 srpen 2009

Všdycky jsem byla psí lovk a všdy jsem měla nějakého psa, vyjma pár roků co jsem bydlela v Praze v bytě. Ale jak se dalo na baráku trošku kempovat, bylo mi jasné, že pejska nutně potřebuji. Měla jsem přetím novofundlanáka a protože to byl můj oblíbený pes, bylo jasné, že do toho půjdu znova.

Bylo to obrovské majestátné zvíře s dšnou tvrdou hlavou, ale hlídalo, nezničilo zahrádku a mé milované kytičky, nauč se chodit po chodnících a hlídalo mě i na zahrádku s domečkem. Jak říkám, opravdu velmi klidný a laskavý pes. tak jsem začala pátrat, kde jen toho "nástupce" vezmu. Našla jsem si prima chovatele, ale musela jsem na šetřít. Šel skoro třetím rokem, ale podařilo se. Mohli jsme si také vybrat jméno od K. A tak, aby bylo vechno v rovnováze, že šel s Bretoncem šijí v šechách, chtěli jsme mu vybrat bretonské jméno. slovníku jsme našli favority a po rodinném hlasování vítězilo jméno Ki, což v bretonštině znamená pes.

Mohli jsme se na něj chodit dívat hned po narození a bylo to úžasné, jak ten váleček rostl. Domě jsme ho dostali den před Vánocemi jako dárek. První cestování autem oblíkal, doma byl pak trošku zmatený a celý den se držel misky a odmítal od ní odcházet. Asi to byla v tu chvíli jeho jediná dobrá jistota. Večer už trošku rozvázal a manžele s ním dováděl a mazlil ho. Chtěli jsme s ním jít na procházku, šel se na to celou dobu, co jsme si na něj šli, ale bylo to nějaký šas neprůchodné. Hned první den jsme vyrazili k večeru na procházku, tak ne že by se Ki divil, že bule se, ale divili jsme se my. Ušel sotva pět metrů a posadil se, když jsme se pro něj vrátili, ušel dalších pět metrů a znova se posadil, opět jsme se vrátili a po dalších pět metrů se lehnul a odmítal pokračovat. Vstal, jen když se šel zpátky a to vám tak radostně - on si poskočil, ušel mu zaplácaly, zavrtěl ocáskem a mastil si to zpátky, odkud přišel. Takhle Ki zatím vyautovával téměř každou procházku. Ale byl trošku kulka, chodil šurát a kakat ven, všdy když se napapal, nabumbal a nebo vzbudil. Někdo mu otevřel dveře na terasu na zahradě a on tam utíkal a už šel. Chodili jsme s ním ze začátku v noci na zahradu pro názorný příklad i my. co dodat, v loškých mrazivých dnech to bylo poněkud náročné, zvláště pro mě jako pro holku.... V už se seznámil se šim a tak tu dováděl jak uměl. Občas jsme spolu trošku bojovali - pokud se týká šás na koberci a na kanapi, závěsů, pantoflí a kytiček.... No, manžel, který trošku mluví šesky, v posledních dnech dokonce pochytil něco z velmi potěbné slovní šeské zásoby; jako třeba: fuj, Ki nekousej, nesmíš, sedni, lehni a pak nejvíce používané slovo kulka Terasa se stala jeho teritoriem (tedy psa) a i přesto, že nebyla ohrazená, odmítal ji opouštět. A vypadalo to tak, že já pobíhala ve dne v noci po zahradě a lákala jsem ho na procházku, zatímco Ki blahovlně šel na hranici terasy, až mě to přejde. Pro jistotu se z ní ani nehnul, aby se snad nemusel jít pro někam dál. Bylo mu venku dobře i přesto ty mrazy a tak šasto spíkal na terase, kde si vybral místo. Já tam jenom jukla co zase vyvádí. Jo, tu šak a užený losos mu moc chutná; tuhle obdržel kázání od manžela, že je asi jediný pes v šechách, co jí tu šaka a lososa, tak aš si toho šakra považuje! Ale Ki se tvářel, že je mu to totálně šumák. Druhý den byl pak s manželem v rybí továrně, tak tam "trochu" mlsal, ale přesto cesta autem zpět proběhla dobře, šadné blinkání se už nekonal. Ale teď už musím jít - v šak budu zase pokračovat. Inka